

Matsuba Kunimasa kardkiállítása és beszélgetős műsora.

Az év elején meghívtak, hogy vegyek részt egy "Talk show"-ban, egy interkulturális hétvége rendezvénysorozat keretében egy kardkiállításhoz kapcsolódóan. A *Mukansa* kardkovács *Matsuba Kunimasa* műsorába 2021-ben augusztus végén.

A "Talk Show" elnevezés egy kicsit félrevezető lehet, mivel valójában egy panelbeszélgetés volt *Matsuba san*, *Kamata Kimiko* (KATANA) *manga* író és jómagam részvételével. Azonban a Covid hullám kicsúcsosodása miatt, amely a nyár folyamán lezárásokat eredményezett, az eseményt októberre halasztották.

Sok éve ismerem *Matsuba san*-t. Először 2004-5 körül találkoztam vele, amikor is tagja volt a *Murokumokai*-nak, egy kis kardkovács csoportnak, akik ezen csoportnév alatt működtek együtt, és együtt állítottak ki az ország különböző helyszínein.

A tagok: *Matsuba Kunimasa, Mikami Sadanao*, (25. generációs). *Kato Kanefusa, Ogawa Kanekuni, Sugita Yoshiaki* (elhunyt), *Kubo Yoshihiro, Tsubouchi Suketada* és *Hayasaka Nobumasa*.

Azok számára, akik nem tudják, *Matsuba san* a *Bizen Chogi* stílusában dolgozik. Kiváló munkát végzett a stílus újrateremtésében, és 2014-ben kinevezték *Mukansa* kardkovácsnak. A kovácsműhelye *Hyuga* városában van, ami *Miyazaki* prefektúrában található.

Miyazaki egy olyan tartomány volt, amely többnyire császári uralom alatt állt, így nem rendelkezik gazdag samuráj történelemmel, mint a szomszédos *Satsuma*, vagy más ismertebb részei japánnak.

A területet átítatják Japán eredetmítoszi történetei, beleértve egy óriási szigonyt, amely a *Takachiho* hegy tetején rekedt, és amelyet állítólag az istenség, *Ninigi* hagyott ott, amikor leszállt a földre.

Az "*Ama no Iwato*" is ott van, amely *Amaterasu Omikami* napistennő történetéből ismert, aki, amikor bátyja, *Susano* felbosszantotta, elrejtőzött és emiatt Japán teljes sötétségbe borult.

Amikor megérkezünk a *Miyazaki* repülőtérre, olyan érzés, mintha Okinawán lennénk, és ez így is marad, amikor elindulunk dél felé *Aoshima* felé.

Aoshima több dologról is ismert, mint például a szörfös közösségről, és a partvonal mentén húzódó sziklák furcsa formációjáról, az úgynevezett Ördög mosódeszkájáról.

Kamata san-nal a *Miyazaki* repülőtéren találkoztam, és egy meglehetősen archaikus, de fényűző vonattal *Hyuga* városába utaztunk, ahol az állomáson a városi hivatalnokok fogadtak bennünket, és egyenesen a kiállítás helyszínére kísértek.

Amikor megérkeztünk a kiállításra, *Matsuba san*-t látogatók vették körül, miközben bemutatta, hogyan kell helyesen vágni egy japán karddal.

Még az átlagos japán emberek között is izgalmas eseménynek számít, amikor egy kardforgató éles pengével suhogtat és bambuszt vág a szemük előtt.

Aztán hogy még jobban felpörgesse a hangulatot, *Matsuba san* elkezdett mindenkinek lehetőséget adni, hogy maga is kipróbálva ügyességét megpróbáljon elválni egy bambuszt.

Nem csak a kardkészítés nagy tanítója, hanem a kardhasználatnak is, így a látogatók nagy többsége képes volt egy mozdulattal átválni a bambuszt.

Matsuba san szintén magas *dan* fokozatú az aikidóban, és kardvívást és aikidót tanít szerte a világon.

Az átlagosnál jóval több nemzetközi vásárlója van, és nagyon nyitott a nemzetközi kapcsolatok ápolására.

Az első este *Matsuba san* elvitt minket egy díjnyertes étterembe, ami híres volt a *nanban* csirkéjéről (egyfajta sült csirke, tartármártással és salátával) körbe adtuk és megosztottuk rizses köretet, és jól tettük, mert az adagok kifejezetten nagyok voltak.

Nem sokkal a rendezvény végetérte után már nem sok volt hátra, hogy eljőjön a hazarepülésünk ideje, ezért *Matsuba san* megkért minket, hogy jöjjünk le hozzá a hazaindulásunk előtt egy nappal, hogy megmutathassa nekünk *Miyazaki* prefektúra néhány nevezetességét.

A következő napunk korán kezdődött, így az estét is tisztességes időben fejeztük be.

Én vagyok az eső hírhedt előhírnöke (*ame-otoko*), és mint az óramű, másnap reggel esett is az eső.

Némi borzongással, de az esőtől függetlenül elindultunk a városnézésre. Azonban tíz perccel később, ahogy elhagytuk *Hyuga* városát, az ég kitisztult, és gyönyörűen naposra váltott.

Az első megálló *Takachiho* volt (nem összetévesztendő a néhány órányira lévő *Takachiho-no* bányával).

A *Takachiho* egy csodálatos szurdok. Itt evezős csónakokat lehet bérelni a kristálytisza víz és számos vízesés felfedezéséhez. (ahogy a Netflixen látható: James May: Our Man in Japan című műsorában) A szurdok számos mítosznak és történelmi eseménynek ad otthont, de leginkább egy lélegzetelállító szépségű festői hely, amelyet a fotók nem adhatnak vissza.

Ezután továbbmentünk *Ama-no-Iwato*-ba, ami egy váratlan csoda volt.

Keresztül mentünk az *Ama-no-Iwato* szentélyen, majd le egy másik szurdokszerű területre. Volt két vagy három patak, ami egy nagyobb patakba torkollott. Ahogy átkeltem egy kis hídon át az egyik mellékfolyón és elindultam lefelé a főúton, éreztem, az izgalom hirtelen hullámvásárt, ami egyre fokozódott, ahogy haladtunk az ösvényen. Aztán egy nagy területhez értünk, és balra hátul egy mélyedés volt és egy nagy barlang, egy *torii* kapuval, ami eltörpült a barlang nyílásának mérete mellett.

A barlang belső részében volt egy kis szentély, de az egész terület olyan volt, mint egy kis csodaország, mivel a látogatók ezrei raktak köveket egymásra, méret szerint. A nagyokat alulra és arra a kisebbeket, hogy több ezer piramist alkossanak.

Mindenki nagyon vigyázott, hogy egyiket se rongálja meg vagy tegye tönkre.

Visszatekintve, észrevettem néhányat a patak partja mentén is.

A látogatók izgatottsága tapintható volt, de az idő gyorsan telt és az ebédidő rohamosan közeledett.

Mint mindig, most is csalódást okoztam mindenkinek az ízlésemmel, mivel csak egy hotdogot választottam a halakkal megrakott konyha helyett.

A csalódás, amit okoztam azért túlzás, mivel a hajlandóságom a tenger gyümölcsei iránt közismert egész Japánban. (És általában közismert tény az ételek iránti kényességem.)

Ebéd után a *Miyazaki* hegyvidéken lévő partvidéken lélegzetelállító kilátás tárult elénk, ami tényleg fantasztikus volt.

Ezután *Hyuga* város felé vettük az irányt, és meglátogattuk *Matsuba san* kovácsműhelyét. Ez csak egy gyors megálló volt, így nem láthattuk őt akció közben, de sikerült felvennem a gyűjteményembe a kötelező "a kardkovács és én a műhelytábla előtt" fotót.

Visszamentünk a kiállítás helyszínére, hogy megerősítsük az esti vacsora foglalást és hogy ellenőrizzük a kiállítást. Ismét nagyon sokan jöttek el, és már nagyon várták a másnapi előadást. Volt ott egy kis bolt is, ahol különböző *Matsuba Kunimasa* dolgokat lehetett vásárolni, köztük a könyveit is, "*Kunimasa* kardkovácsműhelye" (japán nyelven) és még pólókat, és sokféle *tenugui*-nak nevezett kéztörlőkendőt, és feliratos kulcstartókat és sok egyéb érdekességet.

Mint sokan közületek, én magam is előszeretettel vásárolok a kardokkal és kardkovácsokkal kapcsolatos különböző dolgokat, így megvásároltam egy pólót és egy kéztörölőt (a könyvet már megkaptam ajándékba).

Az esti vacsora is mesés volt, hagyományosan grillezett hússal *Hyuga* város nagy múltú étterméből. Csatlakozott még hozzánk *Taira Kiyooki Oita* kardkovács is.

A következő nap voltak a sajtó interjúk és a talk show. *Matsuba san* egy kiváló házigazda és remekül bánik a közönséggel. Igazi öröm volt és megtiszteltetés, hogy részt vehettem a talk show-ban és hogy *Matsuba san*-nal és *Kamata san*-nal lehettem egy színpadon. Később, *Matsuba san* bejelentette, hogy hamarosan megváltoztatja a kardkovács nevét és a jelenlegi *Kunimasa*-t *Kagemasa*-ra változtatja.

Gratulálok!!!!

Ó, várjunk csak!!!

Matsuba san, most vettem egy *Kunimasa* pólót és egy *tenugui*-t!!

Ó, hát, gondolom, majd egyszer... történelmileg értékes tárgyak lesznek.

Szeretném kifejezni őszinte hálámat *Matsuba san*-nak és *Hyuga* városának és *Miyazaki* prefektúra csodálatos lakóinak.

Csodás élményben volt részem, és sok időt tölthettem néhány kedves baráttal. Már alig várom, hogy a jövőben ismét visszatérhessek.